

Cotleț împotriva României - 38565/97

Hotărârea din 3.06.2003 [Secția a III-a]

Art. 8

Art. 8 § 1

Respectarea corespondenței

Refuzul administrației închisorii de a furniza reclamantului cele necesare pentru a corespunda cu instanța europeană: *încălcare*

Art. 34

Împiedicarea exercitării dreptului de recurs

Presiunea autorităților penitenciare față de corespondența unui deținut cu organele Convenției: *încălcare*

În fapt: Condamnat pentru omor, reclamantul a sesizat Comisia Europeană a Drepturilor Omului în 1995. Acesta a declarat că scrisorile trimise de Comisie i-au fost înmânate deschise și că a fost obligat să înmâneze autorităților penitenciare scrisorile sale destinate Comisiei, într-un plic deschis; ulterior, o scrisoare a Grefei Curții Europene a Drepturilor Omului i-a parvenit într-un plic deschis. Transmiterea corespondenței destinate Comisiei sau Curții se făcea cu întârziere. În martie 1999, reclamantul s-a plâns că era împiedicat să comunice Curții, deoarece autoritățile refuzau să îi pună la dispoziție hârtie de scris și plicuri. De asemenea, reclamantul a arătat că corespondența sa cu organele Convenției provocase ostilitatea administrației închisorii față de el și și-a exprimat teama în legătură cu acest subiect.

În drept: Art. 8 – Refuzul administrației penitenciare de a-i pune la dispoziție plicuri, timbre și hârtie de scris necesare pentru a se adresa Curții, constituie o neîndeplinire a unei obligații pozitive a statului pârât de a asigura respectarea efectivă a dreptului reclamantului la respectarea corespondenței sale.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Art. 34 – Temerile reclamantului de a fi transferat într-o altă închisoare sau de a suferi „și alte probleme” din pricina nemulțumirii gardienilor față de corespondența sa cu instanța europeană nu au fost contestate de Guvernul pârât. Reclamantul nu a dorit să dezvăluie numele deținutului care îl ajutase să traducă formularul de cerere de teamă că acesta ar putea avea probleme cu cei din conducerea penitenciarului. Curtea apreciază că poate fi vorba despre acte de intimidare care, combinate, pe de o parte, cu omisiunea administrației penitenciare de a-i pune la dispoziție reclamantului cele necesare pentru corespondența sa cu instanța europeană și, pe de altă parte, cu întârzierile în transmiterea corespondenței și deschiderea repetată a scrisorilor sale adresate Curții și Comisiei sau care provin de la acestea constituie o formă de presiune ilicită și inacceptabilă, care a împiedicat dreptul la un recurs individual al reclamantului, cu încălcarea art. 34 din Convenție. Această concluzie se impune

cu atât mai mult în speță, având în vedere vulnerabilitatea reclamantului închis într-un spațiu limitat și care avea, prin aceasta, foarte puține contacte cu cei apropiați și cu lumea exterioară.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Curtea hotărăște că a fost încălcat art. 8 datorită întârzierilor în sosirea și în expedierea corespondenței reclamantului destinate Comisiei și deschiderii corespondenței reclamantului destinate Comisiei și Curții sau provenind de la acestea (*Petra împotriva României* din 23 septembrie 1998).

Art. 41 – Curtea acordă reclamantului o sumă cu titlu de prejudiciu moral și material. Acordă cheltuieli de judecată.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de grefă, prezentul rezumat nu obligă Curtea.